

SIFI FOLIO

No

6

P29634

Lühivõle

N^o6

Juuni, 1923.

4. aastakäik.

Võidule!

Ja kui keegi võitleb,
ei saa ta mitte võidukrooni, kui ta ei võitle mitte nõnda, kuidas kohus on. (2. Tim. 2:5).

Nõnda kirjutas apostel Paulus Timoteusele. Sün näeme, et kõik ei pärinud võidukrooni, vaid ainult need, kes võitlesid nõnda, kuidas kohus on. Oli ilmas palju asju, mille pärast võideldi, kuid meie ei taha neist sün praegu rääkida. Meil on sün räägitud elukroonist ja see on ohkem väärt, kui kõik maailma võidud, mis üal on saadud. Võitlemise viisid olid mitmesugused ja igal võidetas asi nõudis mitmesugust võitlemise viisi. Armastust võideti hoopis leisel teel, kui au. Kui meie soovime et meid, keegi armastaks, siis oli meil tarvis üheks aastaks nõnda

Kuidas küünal oma armsa valgusega rõõmustab, kuni ta ise iraka väheneb. Sooril aga keegi, au süs pidi tema krooni pähe panema, teisi alla rõhuma, et ise valitseda. Kes pani halastaja Samaaria must tähele, kui tema teekäijat Jeeriko tee ääres üles võttis, kes röövlitest oli haavatud ja paljaks rüüstatud. Vist teised mitte keegi, kui ainult vaene teekäija, kellele tema head tegi. Preester ja leevit, neid austati palju rohkem aga veel suuremas aus olid Pontsius Pilatus, Herodes ja Rooma keiser, kes aga halastuse tööst midagi teada ei tahtnud.

Mie Issand Jeesus ütleb, kes lei seast tahab suurem olla, see olgu teiste teener. Oma õpetust kinnitab tema oma eluga ja sellepärast oleme meie temale oma armastust võlgu. Seda aga tasume meie ainult süs, kui võitleme nõnda, kuidas kohus on. Kuidas on süs kohus? Esiteks oli tarvis ühel õige Kristuse sõjamehel kindel teadmine, et tema tõesti on päästetud, et temal tõesti on igavese elu lootus, et tema patud on tõesti tema andeks antud.

On Kristuse sõjaraies inimesi, kes mitte sõjamehed ei ole, vaid jooksikud ja seda sellepärast, et nemad ei ole meie Issanda sõjameeste nimikirjises. Nimi võis sul olla küll kuski kristlikus kirikus ehk kuski usklike hulgas, kuid selle poolt polema sa Issandast tuntud.

Loe apostli Juuda 1:4. Sellest näeme, et on mõnigi-
gad kõrvalt sisse pugunud, kes juba enne on üles kir-
jutatud hukatuses. Missüüri? Sellepärast, et nimi ei ol-
nud eluraamatus, siis seisid nende nimed hukatuses
üles kirjutatud. Issanda sõjameheks oli saada - raske
samm. Seal pidi igäiks isiklikult Issandaga kokku
puutuma. Mõie ei lüa teres piiblis ühtegi inimest, kes
oleks Issanda järelkäijaks saanud ja kes ei oleks tema-
ga suures ühikartuses kokku puutunud. Võtame näiteks
Sakkeust (Luuik 19), Saulust Tamassuse tul (Ap. t. 9) ja palju
teisi. Need on kõik sügavamas ühikartuses tema ette
alandanud, sellepärast, et nemad olid ennem tema
vastaste hulgest. Et aga vastasest sõbraks saada, pidi
ennem kahtsema, andeks paluma ja ka andeks saama. Seda
ei tahtnud aga meie hingivaenlane, kes meie hinge õnnistuse
peale oli kade. Timal oli see küll meile järele, kui meie koos-
olekul käisime, küll ühe ja teise kristlase kombe järele tegi-
me, kuid seda, et meie oma südame Issandale ära andsi-
me, nõnda, et see sama vaim võis tunnistada meie vai-
muga, et meie Jumala lapsed oleme. (Rooma 8:16), seda
tema ei võinud sallida. Vaimu tunnistust ja kindlat
teadmist oli tarris sellepärast, et lootusetu ei tehtud
midagi.

Isaari välitsuse ajal öeldi meile, et meie peame võitlema
isamaa ja keisri eest rüüasa veritelgani. See just tegi

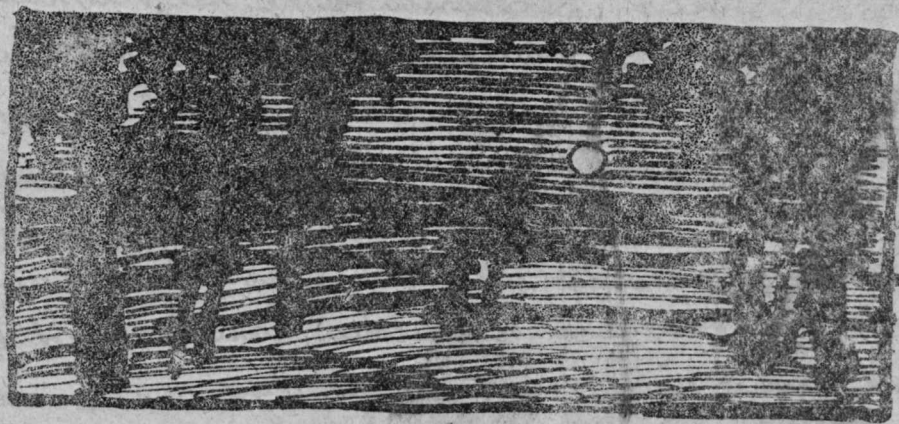
meil võitlejateks, et meil midagi oli, mille eest võidelda. Kaa ei võinud meie elu krooni eest võidelda, kui meil ei olnud kindlat lootust.

Armast sõbra, vennad ja õed, mõelge, missugune suurepärane lootus! Kõrd seista Talle järje ees! See just oli, mis mulle jõudu andis võidelda. Kõm selle lootuseta ei võinud meie võidelda ega ka võita. Teiseks oli õigel võitlejal tarvis lahku-
da omast isakojast, onnist sõpradest ja sugulastest.

Võitluse tee oli raske tee. Võitluse tee pidime vana armastatud ajadest lahkuma. Sün oli lähimurdmist
võija. Sün võisime ainult siis seisma jääda, kui oli nä-
gemata ühendus meie kuningaga. Teie olete näinud, ven-
nad, kui raske oli lahkuks, kui meid ajalisk valitsus sõtta
mobiliseeris juba see teadmise, et valitsus käib, või
meid lahkuksile sundida. Meil on suurem ja kõrgem
valitseja ja tema kroon on aulisem. Meil on suurem ja
kõrgem valitseja ja tema kroon on aulisem. Sellepärast
üles vennad ja õed! Meil ei või sün abi saata meie lihali-
kõrvalt; meil ei ole õigust midagi kangemalt toimida.
Meie kohus on armastuses võita, lahkuks omist sõpradest siis
kui nad meid peole kutsuvad, lahkuks neist, kui nad meile
kerika läe jookusturaid jookse valavad. Selle vastu ega oleme
nende vastu armastajad, räägime neile omast Tähtsust.
Selleks on tarvis suuremat ja kõrgemat jõudu. Sün tuleb
varsti avalikuks, see sa oled. Oled sina tõesti Kristuse

sõjameheks tõstetud, siis on sulle antud ka jõudu armas-
tuses võidelda. Oled sina aga jooksin, siis laidad maa-
ilm varsti sinni pärast meie Issandat, sest et sinas nimeta-
sid ennast Kristuse järelkäijaks, aga sinul puudus
Tema Kõne. Mõira sooviksin, vennad ja õed, meie Issanda
Jeesuse pärast, et meie iseendid läbi küsaksime ja otu-
sele jõuaksime, kes meie oleme.

Kõlmandaks oli tarvis igal õigel võitlejal sõjariistadega

varustada. Al' meil ei ole mees, kes meie sõjaväele lask-
sime, siis jätsime meie mat' e, mis meil üal veel ar-
mas oli. Vaimulik sõjamees ei pea mitte ükski sila
maha panema, mis tal üleliigne näib olevat, vaid
tihti seda mis tal väga tarvis on sellesiratses
maailmas. Aga äge, sellest ko' kugem ärgem rät-
ken sõjar sta' - r' sk' st, ärgem r' art' ken, et arme' sta.

on raske, et andeks anda on raske, et Jumalat pa-
luda on raske, et maailma sõprade põlgamine on
häbistav. Raske on nad küll, aga, nagu Täart üt-
leb, oma Jumalaga kargan ma üle müüri, millel ei
ole süü tarvis vaadata kaduvat maailma. Seda vaa-
dates sai meie jõud varsti otsa. Oli tarvis vaadata üles.
Millel oli tarvis meile tuletada, et oleme Jumala lapsed.
Sõjamehed on rahest surmani väsinud, sellegi pärast ei
jätä nad võitlust pooleli. Mille võime ka vaimulikus
sõjas ka lüüa väsinud olla, aga mõtleme elukrooni
peale. Sellegi pärast üles minu noored sõbrad pühasõtta,
paneme käsi mööga külge, vaadame kübara tugewasti
pähe ja võtame õiguse raudrüde eneste ümber. See tõs-
tab Kristuse sõjamehe meeleolu. Süü edasi kuni kord
võidame. Aga vaadake maailma aasade neid lilli.
Nad paistavad küll väga ilusad, aga nende vaata-
mine väsitab meie rammu. Edasi, kuni kord jõua-
me rahumajadesse - seal on võitlus mööda.

J. V. ...

Noorus.

Noorus! Koik selles sõnas!

Noorus - elukevad
Jõudu, rõõmu ja ilu
Koike ju kehastab tema.

Noorus ilma ämaruses
Paistab heleda tähena
Vastukaja kannatusil ja muredel
Ainult nooruse hingel.

Las kukuvad kehale
Häritava summina aastad,
Kui ainult inimese hing
Oleks alati noor!

Et ainult tema hoiu
Oma imelist jõudu
Oigusega ja valgusega
Sõdiks valo ja pimeduse vastu.

Et tema üal ei nõrkeks
Sellis suures võitluses
Sest et hiljem ehk varem
On võit.

Rakuse Voldemar.

Mõned muljed Baiiri Alpidest.

Saksamaal puhkusel alles sain kümme päeva ühes kõige ilusamais kohtades Baiiers-Garmisch-Partenkirchenis viibida.

Olin Stettini sõites, Berliinis ja Hartzi mägedes käinud, siis ärgimööda Leipzigi, Dresdenis ja Münchenis viibinud, millest ümars suurt väsimust ja tüdimust tundsin; sest suurel määral oma müra ja kõraga paha õhu ja suitsuga, kõik need maaalused raudteed, elektritrammid ja kihutavad kiirrongid väsitavad meid, vaikselt Eestimaalet üleskasvanuid, ümars nürvõrd ära, et ainult veel ruttu kuhugi loodusesse tahaks põgeneda. Minu sõit ka ma siin rõõmis, kui leidsin Partenkirchenis kena elukohta ja mulle taxistust eitehtud kümmeks päevaks Baiiri elama jääda.

Imelikus laias orus seisavad vaikesed jõekesed-linnad, Garmisch-Partenkirchen, peaaegu igalt poolt ülikõrgetest mägedeest püüratud, millel igavene lumi nii puhtvalgelt särab. Juba umbes poolel teel Münchenist, kust kiirrong 3 tundi sõites mind lõuna poole oli viinud, nägin neid mägede masse, veel alles uduses kauguses. Imelik on esimene mulje, kui nende hiigantidega kohtad; silm, kuus on vilunud läia taevavõlvipa, imetleb, kas need vahest suured pilved seal kaugel on? Aga lähemale jõudes näed üha selgemini, et need tõesti mäed, suured majesteetilisid

▲▲ MÄGESTIKUS ▲▲▲

mäed, milledest meil Eestis on ka raske unustada,

Ja mul avanes imede maa...

Juba esimesest päerast üllatasid mind õitsuvad, lõhnavad välgad, selge, palas päike, puud, mis kõige rikkamas lehtede ehtes seisis. Ja koju olin ma jätnud raagus puud, rohu, mis vaevalt haljendas ja esimesed kevadlilled.

Ilusad vaiksed, metsade ja mägede püratud järved on seal ümbruses, kus vesi kõige puhtamas smaragdrohllises särab. Õndselt mõjuvad sügavad kuristikud, millede läbi jõekesed kohisedes enesele teed otsivad, millede põhjast väikesed teed, mõnikord pikkadena, kottipimedatena tunnetitena vüvad määratumaisse kõrgustesse, kust alla vaadates vümaks veel ajata kuristiku põhja otsid.

Ja siis need mäed... Juba kaugelt neid nähes tundub aukartus, aga mis veel siis, kui silm silma vastu neile seisab. Siis valdab hinge veel ainas õndsuse tunne, kui neid nü majesteetiliselt vaikivalt enda külmad, lumega kaetud päid näed otse sirutavat taevarõlvi.

Käisin kord ühe sarnase otsas, umbes 2100 m. kõrgel ja see oleks mulle peaaegu elu maksnud, sest teiselt poolt mäge alla minnes leidisin, et kohati tee oli kinni tuisanud. Ja missugune tee see oieti oli? Sinult kaljude vastu kinnitatud raudkõis mille külge end tugivalt kätsoa hoides enda ved tuli otsida, jälgrööp vastu kaljude serra lüüades. Üks ettevaatamata sar... x ripud õhus. Hädas

sellele, kelle pea kõrgust välja ei kannata; kes ka mi-
nutiks julguse kaotab, ehk kelle käed ära nõrkevad, sest
all haigutab õudne kuristik, valmis oma ohvit ära
neelata.

Ja nii seal ronides leidsin äkki enda ehmatuses,
et traatkois, mis peaaegu ainus tugi oli olnud, süga-
valt lume alla ära kadus. Ja et mul kaunis pikk
ja järsk vahi, tuli mul ainult kaljudel rippuva
lume kaudu alla minna. Tegin käte ja jälgadega
enesele astmeid; koht oli nii järsk, et kõige aja rin-
naga tuli toetuda vastu lund. Jäin minutiks seisma,
vaatasin üles ning ehmatasin, leides, et silm oli
mind petnud. Ainult allpoolt nägin kui kõrge see lu-
misein oli ja ei olnudki veel pool teed ära käidud.
Iksa veel kaugel all paistis lumest vaha traatkois. Ja
äkki tabas mind kohutav mõte: mis siis, kui see
lumimass, mis kaljudel klepub, mu keharaskust
välja ei kannata, liiguma hakkab ja mind ennega
kaasa kisub? Sarnaseid laviine olen näinud tund
varem kaugelt mürinaga alla langedat. Veel sel-
gelt seisis mu silmade ees veeretav lumi, mis tolmu-
pilvedena, kire ning mulda kaasa kiskudes hirmu-
tava kiirusega alla oli langedud.

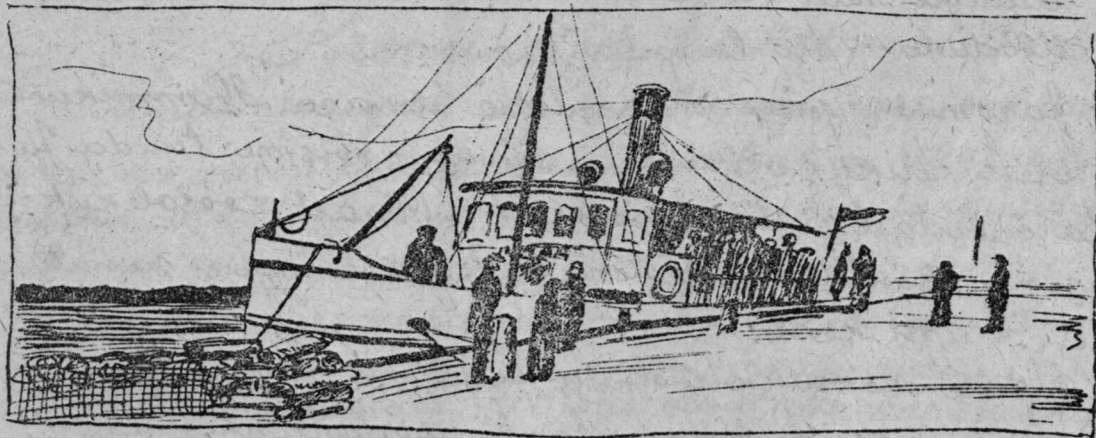
Süda peksab rinnus, käed värisevad, silm nagu
tumeneb. - „Kui see nü edasi lähel,“ ütlen, „siis olen

varsti surnukehana kurki all teadmata kuristikus. Ei,
ma pean taltsutama!" Ja edasi ma astun, kuini pääs-
ter rõis mul süski rümaks kaes. Aga pikki ja raske oli
veel allaminek. Kauris suur järve, mis all orus, paistis
ikka veel nii väikseks olevat kaugel sügaruses. Kaks korda
kaotasin veel lume põhjused tee ära. Tuli siis veel ainult
selili end kaljudest alla lasta, kätega kramplikult kas-
ka kõige vähemal tuge kalju servadest või lumest otsides.
Kui rümast korda tee mul kaalus, oleks end omast väsimu-
s (olin juba paar tundi seal kaljudel roninud) ja lootuset-
tuses, päris üksinda ilma juhita taeva ja maa vahel
võibides end kõrgest kaljuseinast alla lasknud. Ja vist
kiil üal elusalt alla tulnud, sest nü kuidas pärast nä-
gin, oli mu silm minni jällegi petnud: kalju oli liiga
kõrge, järsk ja sile, et inimesel oleks õnnestunud tasta alla
minna. Aga mu palved, mis rümaks ainult veel
instinktiivselt sosistasin, leidsid vastuse. Nagu kogema-
ta langus mu pilk väikese serva peale. Ja kui seda lähemalt
silmitsesin, leidsin, et see oli kitsas, kinnitui-
sanud tee. See viis mind jälle raudkõu juure välja,
mille äärel veel kaua ma käisin alla, mööda lumivalju
ja metsi, kuini järve juure välja tulin ja üles vaada-
tes käis peaaegu värin mu kehast läbi: teiselt poolt
üles tulles ei olnud ma aimanud, et mägi nü kõrge
ole. Seal ta seisis nüüd juba ümbritsetud kergetest pil-

vedest, valge lumi hallidel kaljudel. Ja paistis alt, na-
gu poleks seal ülal ei mingit teed, ei mingit võima-
lust kaljudel käia.

Suurepärane on loodus. Aga mida suurepärasem
ja majestätilisem ta on, seda õndsamaks muutub ta meile.
Seda selgemini tunneme oma väiksusel ja viletsust
lõpmatu universumi kõrval.

Daniel O'iska:

Reis Kärda.

Kuhu ei paiskaks 1.000, ku tal seks oleks võima-
lusel. Ta on rurb, kui peab pa ul seisma, sest terve
taloc on küle istatud ja nähtud linna halle seinu
ja kui ka suvel see päev päeva järele sünnit, on om-
ti mõnus korrasse vaharada sellest, põgeneda reisl.
Reisida, rännata seks kõige ilus-mad kohad ja kui
see maa ja merd määdä sünnit, kes iluks see puudud.

Paljude poolt oodatud reis oli Kärddla. Jaanilaupäeval läks sõit Haapsalu poole ühes E. Ligalastega omaette vagunis. Haapsalus asuti "Hiiumaale", mis peagi tormi pakkurales merele sõitis, kuid oma ähvardust see ei täitnud, vaid koguti ainult vähe laine-
tas. Reis jätkus pärast 2 tunnilist meresõitu autodele, kuni rünnaku hilisel suuõhtul Kärddla jõudsimise, kus lauluga meid vastu võeti.

Möödunud oli laupäev?

Järgmine päev algas ilusa ilmaga. Hommikune koosolek kirikus oli soe ja armas - võisime teuda Jumala õnnistust ja ta ligiolekut. Pärast koosolekut käisime mõned vennad baptisti palvemajas, samuti ka v. Haapsu kodus.

Õhtune koosolek ei olnud seda, mis hommikune. Pärast koosolekut tegime bapt. noortega ühes ülesvõlleid; ring käisime seltsis sadamas lauldes. Õhtu veel omaraheline koosvõlbimine Kärddla omadega - oli soe ja armas. Hiline oli aeg, kui lauldes lahkusime, mis veel väikese vahejuhtumise politseiga tõi - Hommikku kella kuue paigu lahkusime autol, mille peal kõik olime. Pikkajalisi läks ta, nagu see jõuaks see meid ära vedada; kuid mõne seisatuse järel jõudsimise ligi 3 tunnilise sõidu järgi Eltermaale ja kehe algas ka sõit Haapsalu poole. Tuul oli taqant,-

meri kaunis lainetes, mis neid vähe rahustas, kes soovisid tugevalt lainetavat merd. Hea oli kikkuda lainetil; laulsime pea kogu tee.

Haapsalus aranes veel võimalus linnas, lossivaremeid vaadata, kuid pärast lõunat pidime ka sest linnakesest lahkuma, milles sealiste Jumalalaste armastust tohtsime nende lahes vastuvõtus tundar.

Raklese Oldemar.

Kroonika ja teated.

Reiside hooaeg on alanud. Pääaegu iga pühapäev on reis ees, vahest kaks ja kolm Savaliselt on reiseid ikka õnnistatud olnud. Laulud ja kõned on hinge tunginud ja mitmeid Jumala juure toonud.

1. juulil käis meie laulukoor osa junisoridega Muraste kus nooruskoosolek peeti. Oli kena päikesepaisteline ilm pärast vihma seid äripäevi. Koosolek algas alles kell 2. päeval, oli aega küll muremängul puhata, paadiga sõitaja läbi minnes pargi ilu vaadelda. Nõisas asub nüüd Eesti Punase Risti vaeslastekodu, mille juhatajanna lahkelt pakkus mõnede usklikkudega sinna tulnud. Nii oli kõnesid rõhkesti. Kähepääl laulis meie ja junisoride laulukoor.

Kenamate mälestustega lahkusime Murastest. - 4 -

8. juulil kutsuti laulukoor Arjalle. Kaunis suur hulga ke noori oli kogund reisile ilusa ilma tõttu. Koosolek peeti vabas õhus, mille tõttu ta väsitavaks ei muutunud. Noormehi oli ka salgake kogund plangi taha kuulama

Nõugeta uude, karatsitakse üks reis korraldada Prangli raa-
le, et jarkuta möödunud aastal sääl alatud tööd. Õnnistaks
Issand seda ise. — 3 —

~~6. juulil peeti majanduskooles üldkoosolek, kus oli ka päevakorras
toimkondade veerandaastase tegevuse aruanne. Aruandest on nä-
ha, et sisetöö on suure aja tõttu seismas, nagu kutse ja kirjjan-
dus toimkonnas. Korraldada toimkond on korraldanud tööõhtuid
ja jalutuskäike. Kannamõisa, kuna pääste toimk. on vanglas olnud
Laialisem tööpööl on muusika toimkonnal, kes peaaegu igal
pühapäeval saadab välja laulu ja keelpilli koori maakohdades-
se koosolekuid pidama. Laste toimk. on tööliste puudus karjuse.
Kandke see põld iseäranis Jumala ette, sest noorte käes on
tuleriis ja kelle paralt on noored, selle paralt on ka tuleriis.~~

6. juulil peeti majanduskooles, kus oli ka päevakorras
toimkondade veerandaastase tegevuse aruanne. Aruandest on nä-
ha, et sisetöö on suure aja tõttu seismas, nagu kutse ja kirjjan-
dus toimkonnas. Korraldada toimkond on korraldanud tööõhtuid
ja jalutuskäike. Kannamõisa, kuna pääste toimk. on vanglas olnud
Laialisem tööpööl on muusika toimkonnal, kes peaaegu igal
pühapäeval saadab välja laulu ja keelpilli koori maakohdades-
se koosolekuid pidama. Laste toimk. on tööliste puudus karjuse.
Kandke see põld iseäranis Jumala ette, sest noorte käes on
tuleriis ja kelle paralt on noored, selle paralt on ka tuleriis.

Pärast majanduskooleskut oli armas piiblitund, kus
tundus Jumala õnnistust. Ei tahetud kuidagi koost lahkuda.

Segaduste ärahoidmiseks ei tohi keegi lubada laulukoori
oma juhatusel loata kuhugi reisi tarbeks maale ehk teis-
tesse linnadesse, nagu need juhatuses on kuulda. — 2 —

Teendus.

Toimetis palub rahandust, et mainitud nimebris-
te ühe 57 n. allunud autori nime suhtes viiga. Peal-
sõna: Pühalgi järel Rakke Eldemar, mitte Rakke
Eldemar.

Väljaandja Tallinna „Sinise Risti Seltsi“ „CS.“ Usklik
noorte Ühingu kirjandus-kunsti toimkond.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY

